

פריס, 29.1.38

אמש, באחת עשרה, הבעתי הנה. האניה נחאחריה קצת, ובמקום שבע בבוקר
הגענו למרסיל בעשר. בתחנה נפגשתי עם ירבלוס, שבא גם הוא כאותו זמן מגנף. היה שם
שלושה ימים מטעם הקונגרס היהודי בעניני יהודי רומניה. דרישת המשלחת היהודית לדון
בפטיציה הרומנית באופן דחוף לא נתקבלה. בולדמן נתקבל אצל קרנבורן, ומטעלות אנגלית
וצרפת הכמיחו לדבר עם רומניה. ישיבת החבר, לדברי י., עושה רושם מדכא - ישיבת אנליס.
החבר חדל אוננים, המדינות "הנאיטרליות" דורשות לשנות סעיף ששה-עשר (סנקציות). כמה
מדינות אחרות (פולין, רומניה) פוסחות על שתי הסעיפים.

ירבלוס דיבר עם דלבוס בעניני א"י. דלבוס הבטיח לדבר עם עדן על שני
דברים: הצורך להחיש את פתרון שאלת א"י, גבול הלבנון. הכטיח לעמוד בכל חוקף על הדבר
השני, זהו ענין חיוני לצרפת.

הרושט בגנף מ"האיגרת" - נסיגה מרעיון המדינה היהודית.

הכלליים ושוע"צ בצרפת מתכוננים בקרוב לכנס מועצה משותפת שחדרוש מדינות..

הבוקר סלפן לי שאל מברוסל, ובקרב הגיע הנה. פניו טובים - והוא
בטוח שהכריא. פלאי קוגין. בלונדון נחירר עם נמיר. זה חיה בטוח ששאל הוא מחייב,
אך גם לאחר שנודעה לו הטעות לא נחקרה ידידותו...
מלצט עודנו חולה כבד ואין לראותו. המשרד מדכא - מעשיה ישנה -

ש. עומד להשיג כסמיט בבלגיה והולנד, והוא חוזר מחר לברוסל. - לאחר
חילוף יריעות הגענו לוויכוח. שאל הסביר התנגדותו "על רגל אחת": מה שיסכון לציונות -
אנגליה לא תתן, מה שאנגליה תתן - לא יסכון. - לאחר ששמעתי הסברה זו נמוג כל "הדרך
ארץ" שלי בטני התנגדותו. מנין לו "מבינות" זו על אנגליה? אם נקודת הטוצא של עמדתו
הוא הערכה מה אנגליה מסוגלה ואינה מסוגלה לעשות - עמדתו מסולה, כי אין הוא מומחה לאנגליה.

אני שידוע את אנגליה הרבה יותר ממנו - לא ברור לי כלל וכלל מה היא מסוגלת לעשות ומה אינה מסוגלת. ולא אקח על עצמי לסבוע למסרע שאנגליה תעשה או חסרב לעשות דבר מה. לכל היותר אני יכל לראות מראש אפשרויות - לא אחת, יחידה, אלא כמה, אפשרויות המוכות וסותרות זו לזו. ולא הייתי מסבל אלילו דעה המומחה האנגלי המוסמך ביותר. הקבינט הגרמני כעצמו אינו יודע תמיד למסרע איך יפעל במסיבות ידועות - או בלתי ידועות.

שאל בונה את "מבינותו" על התנהגות הסקידות בארץ מראשיה הכיבוש עד היום. הכללה זו צולעת על שתי רגלים. (1) לא היה בהתנהגות זו קו אחיד ומסקני. לא חרי שנות 1934-5 כחרי שנות 1929-30. (2) אין הסקידות אנגליה - אלא אחד מגילוייה המרובים.

- מכתב מרוזמי (תאריך 27.1.38): מידלטון טלפן לו "היום" ושאל מתי אהיה בלונדון. מפלגת העבודה רוצה להתייעץ עם חבר אר"י בטרם תקבל החלטה על וויכוח ב"בית". היא מוכנה לדחות החלטה עד לאחר בואי. ורוזמי מבקש לדעת "מחר" מתי אהיה בלונדון. - אולם המכתב הביע לידי "מחרתים". טלגרפתי שאהיה מחר בלונדון.

לונדון, 30.1.38

יצאתי בצהריים את מרים. הסקרה הוסיפה להשתולל - אך עברתי בשלום את התעלה.

לוריה בא אצלי. ברוטל ספריס אין כל חדש. ברוךי בא שלשום לראותי - היו סבורים כאן שהאלגתי מהארץ באווירון -, אבל השבוע מחילים הלימודים, ולא יהיה זה כל השבוע. לואיס כאן.

31.1.38

הבוקר טלפנתי לרוזמה שידוע למידלטון על בואי. בצהריים טלפן לי גיליס ושאלני אם אני רוצה להפגש עם ועד המפלגה השבוע או בשבוע הבא. בחרתי בשבוע הבא, למען